

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, po sudiji Željki Jovović, uz učešće Danijele Rajković kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **NIKOLIĆ DRAGANA** i **NOVOVIĆ MILOSAVA**, iz Podgorice, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 4 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, rješavajući po optužnici ODT-a Podgorica Kt. br. 886/04 od 23. 05. 2008. godine, nakon završenog glavnog, javnog pretresa održanog dana 21. 03. 2012. godine, u prisustvu zastupnika optužbe Ivana Medojevića - zamjenika ODT-a Podgorica, optuženih Novović Milosava, Nikolić Dragana i njegovog branioca adv. Vlada Bjekovića, donio je i dana 23. 03. 2012. godine javno objavio,

P R E S U D U

Optuženi

NIKOLIĆ DRAGAN, od oca Stevana i majke Ljubice, rođene Bojović, rođen 08. 07. 1951. godine u Risnu, sa prebivalištem u Podgorici Ul. Blaža Jovanovića br. 23/2, državljanin Crne Gore, oženjen, otac dvoje djece, završio biohemijski fakultet, vojsku služio, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan

Kriv je

Što je:

U periodu od 09. 12. 2002. godine do 12. 02. 2004. godine, u ul. Kralja Nikole br. 6, u Podgorici, u svojstvu odgovornog lica vlasnika privatne biohemijske laboratorije "Bona Lab", a kao specijalista medicine biohemije prekoračenjem granica svog ovlašćenja pribavio protivpravnu imovinsku korist biohemijskoj laboratoriji „Bona Lab“, na način što je suprotno čl. 59 st. 1 i čl. 72 st. 2, alineja 2 Zakona o zdravstvenoj zaštiti i zdravstvenom osiguranju (Sl. list SRCG br. 39/90, br. 21/91, br. 30/92 i 23/96) u navedenoj privatnoj biohemijskoj laboratoriji obavljao i naplaćivao usluge mikrobioloških analiza oštećenima Mašulović Vuku i Veri izdajući im izvještaje br. 15 od 09. 12. 2002. godine, br. 12 od 14. 01. 2003. godine, br. 13 od 14. 01. 2003. godine, br. 15 od 31. 07. 2003. godine, br. 9 od 20. 09. 2003. godine i br. 4 od 27. 12. 2003. godine sa računima, i ako za vršenje tih usluga nisu shodno navedenom Zakonu bili ispunjeni kadrovski uslovi, jer optuženi Nikolić koji je potpisao mikrobiološke analize nije specijalista mikrobiologije, niti im je Ministarstvo rada, zdravlja i socijalnog staranja RCG svojim Rješenjem izdalo odobrenje za vršenje istih, jer je mikrobiološka djelatnost isključivo u nadležnosti javnih zdravstvenih ustanova, pa se navedene usluge ne mogu obavljati u privatnim zdravstvenim ustanovama na koji način je

biohemijskoj laboratoriji „Bona Lab“ pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 375,50 €, da bi izvršenjem djela bio otkriven kontrolom inspekcije Ministarstva zdravlja koja im je svojim rješenjem br. 04-UP-I/04 od 12. 02. 2004. godine zabranila rad,
- čime je izvršio krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272 st. 1 Krivičnog zakonika.

Pa mu Sud za navedeno krivično djelo primjenom čl. 4 st. 2, čl. 42 st. 1, čl. 52 st. 2, čl. 53 i 54 Krivičnog zakonika i čl. 226, 229, 239 i 374 Zakonika o krivičnom postupku, izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom mu predhodno utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti, ako optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo.

Obavezuje se optuženi da ovom Sudu plati na ime troškova krivičnog postupka iznos od 1377,06 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Oštećeni Mašulović Vuk i Mašulović Vera se radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva upućuju na parnični postupak.

II

Prema optuženom

NOVOVIĆ MILOSAVU, od oca Radomira i majke Miljane, rođene Bujišić, rođen 03. 12. 1951. godine u Pljevljima, sa prebivalištem u Podgorici Ul. Blaža Raičevića br. 27, državljanin Crne Gore, po zanimanju biohemijski laborant, završio Višu medicinsku školu, oženjen, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan

Na osnovu čl. 372 st. 1 tač. 1 Zakonika o krivičnom postupku

OPTUŽBA SE ODBIJA

Kojom je predstavljeno da je:

U periodu od 09. 12. 2002. godine do 12. 02. 2004. godine, u ul. Kralja Nikole br. 6, u Podgorici, u svojstvu odgovornog lica - laboranta, skupa sa optuženim Nikolić Draganom, u svojstvu specijaliste medicine biohemije, iskoristili svoj službeni položaj i prekoračili granice svojih službenih ovlašćenja i time sebi pribavili korist na način što su suprotno čl. 58 i čl. 72 Zakona o zdravstvenoj zaštiti i zdravstvenom osiguranju ("Sl. list SRCG" br. 39/90, br. 11, br. 30/92 i br. 23/96) u privatnoj biohemijskoj laboratoriji "Bona Lab" u Podgorici

obavljali i naplaćivali usluge mikrobioloških analiza oštećenima Mašulović Vuku i Veri izdajući im izvještaje br. 15 od 09. 12. 2000. godine, br. 12 od 14. 01. 2003. godine, br. 13 od 14. 01. 2003. godine, br. 2 od 20. 05. 2003. godine, br. 3 od 23. 05. 2003. godine, br. 15 od 31. 07. 2003. godine, br. 9 od 20. 09. 2003. godine, br. 4 od 27. 12. 2003. godine, sa računima, iako za vršenje tih usluga nijesu bili ispunjeni kadrovski uslovi, jer optuženi Nikolić koji je potpisivao mikrobiološke analize, nije specijalista mikrobiologije, niti im je Ministarstvo rada, zdravlja i socijalnog staranja svojim rješenjem izdalo odobrenje za vršenje istih, jer je mikrobiološka djelatnost isključivo u nadležnosti javnih zdravstvenih ustanova, pa se navedene usluge ne mogu obavljati u privatnim zdravstvenim ustanovama, na koji način su sebi pribavili imovinsku korist u iznosu od 465,00 €, da bi u daljem vršenju djela bili spriječeni kontrolom inspekcije koja im je svojim rješenjem br. 04-UP-I/04 od 12. 02. 2004. godine zabranila rad,

- čime bi kao saizvršilac, izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 4 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika.

U ovom dijelu nije bilo troškovi krivičnog postupka koji bi padali na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Osnovnog državnog tužioca u Podgorici Kt. br. 866/04 od 23. 05. 2008. godine stavljeno je na teret optuženim Nikolić Draganu i Novović Milosavu izvršenje krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 4 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, pa je zamjenik ODT Podgorica, zastupajući optužnicu na glavnom pretresu izmijenio činjenični opis i pravnu kvalifikaciju dispozitiva optužnice, i ostajući kod tako izmijenjene optužnice predložio sudu da optuženog Nikolić Dragana oglasi krivim i kazni po zakonu, dok je u odnosu na optuženog Novović Milosava odustao od daljeg krivičnog gonjenja, nalazeći da nema dokaza da je izvršio predmetno krivično djelo.

Optuženi Nikolić Dragan u odbrani u prethodnom postupku navodi da je vlasnik zdravstvene ustanove – biohemijske laboratorije „Bona Lab“, te da je bračni par Mašulović kod njih radio neke biohemijske analize, i za te usluge, za koje je laboratorija i registrovana, im je naplaćivano po cijenovniku. Nikada nisu vršili mikrobiološke analize, jer za to nisu registrovani, niti su ikada naplaćivali ovu vrstu usluga. Na glavnom pretresu je dodao da u laboratoriji nisu radili izolaciju virusa, već samo imuno globuline A, N ili G, što inače rade sve biohemijske laboratorije. Odvojio je biohemijske od mikrobioloških analiza, a te dvije analize su inače komparativne, što je i predočio Mašuloviću. Za Mašuloviće je radio vrstu biohemijskih analiza, odnosno imuno globuline koji su u stvari antitijela koje stvara organizam kao odbranu od virusa i bakterija, dok je za suprugu Mašulovića uradio i analizu kreatinina u urinu, ureu plazme i urea plazme, i to isključivo biohemijskim nizom na osnovu testova poznate njemačke firme „Liofilhem“. Za navedene testove je pribavio atest farmaceutskog fakulteta

u Beogradu u kojem je navedeno da se isti mogu koristiti u mikrobiološkim i biohemijskim laboratorijama, a istu vrstu analiza vrše i druge laboratorije kod nas i u okruženju. Misli da je razlog zbog čega im je rješenjem Ministarstva zdravlja zabranjeno vršenje tih analiza taj što lice iz Ministarstva koje je ispitivalo rad u njegovoj laboratoriji, a koje je po struci anesteziolog, nije poznavalo princip rada u laboratoriji, kao ni terminologiju, pa je bez ikakvog prethodnog provjeravanja kategorisalo navedene analize kao mikrobiološke. Iz razgovora prilikom inspekcije je zaključio da to lice ne razumije mogućnost da se te analize mogu vršiti i biohemijskim i mikrobiološkim putem. Istakao je i da su u slučaju sumnje u rezultate nalaza, slali materijal na provjeru u poznate laboratorije u Beogradu, što je bio slučaj i sa nalazima Mašulovića, u kojima su njihovi nalazi uvijek potvrđivani. U završnoj riječi pridružio se završnoj riječi svog branioca i dodao da savremene metode i tehnologija omogućavaju da se složene analize vrlo precizno rade u biohemijskim laboratorijama, iako mikrobiolozi žele da ove analize svrstaju u mikrobiološke laboratorije.

Branilac optuženog Nikolić Dragana je u završnoj riječi u bitnom istakao da optuženi Nikolić nije sporne analize vršio mikrobiološkom metodom, već isključivo biohemijskom metodom, te da na taj način nije prekršio zakonske propise koji regulišu djelatnost kojom se bavi, pa samim tim u njegovim radnjama nema elemenata bića krivičnog djela stavljenog mu optužnicom na teret, niti postoji njegova krivica, iz kojih razloga je predložio da sud optuženog oslobodi od optužbe.

Sud je u dokaznom postupku po saglasnom predlogu stranaka pročitao iskaze svjedoka oštećenih Mašulović Vuka i Mašulović Vere, pročitao dva zapisnika službe Zdravstveno sanitarne inspekcije od 10. 02. 2004. godine, zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka Ministarstva zdravlja RCG Odjeljenja za vođenje prekršajnog postupka Podgorica br. 04/UP-1/04/II od 23. 02. 2004. godine, dopis Ministarstva zdravlja - Službe zdravstveno sanitarne inspekcije br. 04-524-29/1/UP I od 15.04.2004. godine, Rješenje Ministarstva zdravlja br. 02/50-1208/UP I od 29. 09. 2000. godine, Rješenje Službe zdravstveno sanitarne inspekcije br. 04-UP-1/04 od 12. 02. 2004. godine, po saglasnom predlogu stranaka pročitao nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Srđana Pupovca od 14. 11. 2006. godine, nalaz i mišljenje vještaka biohemijske struke Radmile Femić od 01. 12. 2010. godine i izjašnjenje na glavnom pretresu od 01. 03. 2011. godine, te istu saslušao na glavnom pretresu na zapisniku 07. 03. 2012. godine, nalaz i mišljenje prof. dr Tanje Jovanović - specijaliste mikrobiologije sa parazitologijom od 11. 05. 2011. godine i izjašnjenje prof. dr Tanje Jovanović na glavnom pretresu od 16. 09. 2011. godine, te istu saslušao na glavnom pretresu na zapisniku 07. 03. 2012. godine, izvršio uvid u račune o izvršenim analizama, pročitao dopis Zdravstvene ustanove Zavod za specijalnu laboratorijsku dijagnostiku u Nišu od 05.11.2011. godine, dopis Ustanove „Liofilchem Diagnostici“ iz Italije preveden od strane sudskog tumača Božice Vujačić, izvještaj Uprave policije Ispostave Kotor iz kaznene evidencije na ime optuženog Nikolić Dragana 28-03 br. 245/10-2314 od 03.06.2010. godine, izvještaj Uprave policije PJ Pljevlja iz kaznene

videncije na ime optuženog Novović Milosava 30 br.03-245/09-8923/2 od 16.09.2009. godine.

Svjedok oštećeni Mašulović Vuk u prethodnom postupku u svjedočenju navodi da je sa svojom ženom često radio mikrobiološke analize zbog steriliteta, a misli da su u laboratoriji „Bona Lab“ tri godine redovno radili analize koje su im doktori preporučili, a nije se mogao izjasniti koliko su ukupno novca dali za izvršene analize. Posumnjao je u ispravnost rada ove laboratorije zbog nalaza za njegovu suprugu, urađenog 27. 12. 2003. godine, u kojem je jedna stavka pokazivala pozitivan IGM – virus, ali su mu doktori na reumatološkom odjeljenju nakon što su vidjeli njegovu suprugu objasnili da je takva dijagnoza nemoguća, jer njen mozak u prisustvu tog virusa ne bi mogao da funkcioniše. Sa optuženim se mimoišao, jer je jednom prilikom tražio da mu vrate dio novca koji je dao drugoj laboratoriji za nalaze koje je trebao da pošalje u Beograd, pa je smatrao da u laboratoriji optuženog nema potrebe da rade iste nalaze, ali je naišao na negodovanje optuženog, čak i drskost, zbog čega je podnio prijavu Ministarstvu zdravlja kako bi se provjerila legalnost rada te laboratorije. Tom prilikom je od sekretara Fonda zdravstva saznao da optuženi nema prava ni ovlašćenja da se bavi tom djelatnošću. Na glavnom pretresu je dodao da u laboratoriji na istaknutom cijenovniku nema cijena za analize koje su njemu vršene, pa je on to htio da prijavi tržišnoj inspekciji, koja ga je uputila na Ministarstvo zdravlja, gdje su mu rekli da laboratorija „Bona Lab“ nema pravo da radi analize koje su njemu rađene. Kako je posumnjao u nalaze koji se odnose na provjeru mikroplazme i ureaplazme koji su rađeni na osnovu uzoraka krvi i brisa genitalnih organa, poslao je uzorke za analizu u KC u Beogradu. Nalazi koji su stigli iz Beograda su bili različiti od onih koje je dobio u „Bona Labu“, a takvu vrstu analiza je i ranije radio u „Bona Labu“ dva – tri puta i misli da su i tada rezultati bili različiti. Nalazi iz „Bona Laba“ su konstatovali postojanje određenih bakterija, dok su nalazi iz Beograda bili uredni. Određene analize je radio i u Baru, gdje mu je doktorka Vuksanović rekla da niko u Crnoj Gori nema pravo da radi mikrobiološke analize kao što su mikroplazma i ureaplazma, nakon čega je on dalje analize nastavio da radi u Beogradu i u Mariboru. Nije mu poznato da su iz „Bona Laba“ slali njegove uzorke u Beograd na kontrolu i da su se nalazi poklapali, a smatra da to nije bilo moguće, jer je uzorke davao ujutru, a po nalaze dolazio oko 13 ili 14 časova, pa za tako kratak vremenski period uzorci nisu mogli poći, a nalazi se vratiti u Podgoricu. Nije se pridružio krivičnom gonjenju, a imovinsko pravni zahtjev nije mogao opredjeliti dok vještak finansijske struke ne da svoj nalaz.

Svjedok oštećena Mašulović Vera u svjedočkom iskazu navodi da je duži vremenski period vadila nalaze u laboratoriji „Bona Lab“, i da su joj jednom prilikom radi kompletiranja svih nalaza urađene i neke analize na osnovu kojih je dobila nalaz koji navodno nije bio dobar. Petnaest dana prije toga je bila u Beogradu i dobila nalog od ljekara da uradi genetiku, pa je radi toga otišla u laboratoriju u KBC-u i tom prilikom pitala i za sporni nalaz iz „Bona Laba“, ali su joj tamo rekli da se ova vrsta analiza može raditi samo u KBC-u i tada je uhvatila zašto baš taj nalaz nije bio u redu. Nakon toga je poslala materijal na analizu u

Beograd, odakle joj je došao čist i potpuno uredan nalaz. Misli da se sporni nalaz koji je rađen u „Bona Labu“ odnosio na mikroplazmu i ureaplazmu, a taj nalaz je preuzeo njen muž i tom prilikom mu je preporučena i terapija koju bi ona trebala da koristi. Pojasnila je da ne zna kojom su metodom i na kojoj podlozi rađene analize u „Bona Labu“ i u Beogradu, razmak između tih analiza je bio oko sedam dana. Pridružila se krivičnom gonjenju protiv optuženog, a imovinskopravni zahtjev će ostvariti u parničnom postupku.

Iz dva zapisnika službe Zdravstveno sanitarne inspekcije od 10. 02. 2004. godine, sud je utvrdio da je navedenog dana izvršen pregled kadra, prostora, opreme i dokumentacije – poslovanja biohemijske laboratorije „Bona Lab“ u Podgorici, ul. Kralja Nikole br. 6, u kojem je konstatovano da ordinacija radi po odobrenju Ministarstva zdravlja Crne Gore br. 02/50-1208/UP I od 29. 09. 2000. godine. Služba zdravstvene inspekcije je primila žalbu o radu ove ordinacije o obavljanju djelatnosti za koje nema odobrenje Ministarstva zdravlja, odnosno o obavljanju mikrobioloških analiza koje su na osnovu Zakona o zdravstvenoj zaštiti i zdravstvenom osiguranju (Sl. list SRCG br. 39/90, 21/91, 30/92, 27/94, 20/95 i 23/96) u nadležnosti Javnih zdravstvenih ustanova Crne Gore. Kako se navedena laboratorija bavila mikrobiološkim analizama, istoj je zabranjeno bavljenje ovom djelatnošću. Takođe, sud je utvrdio da je navedene zapisnike, bez primjedbi, potpisao optuženi Nikolić.

Iz zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka Ministarstva zdravlja RCG Odjeljenja za vođenje prekršajnog postupka Podgorica br. 04/UP-1/04/II od 23. 02. 2004. godine, sud je utvrdio da je protiv biohemijske laboratorije „Bona Lab“, kao pravnog lica, optuženog Nikolić Dragana i Novović Milosava, kao odgovornih lica u pravnom licu, pokrenut prekršajni postupak iz razloga što je dana 10. 02. 2004. godine u navedenom objektu obavljana djelatnost prije nego što je Ministarstvo nadležno za poslove zdravlja utvrdilo da su ispunjeni uslovi za obavljanje djelatnosti u pogledu prostora, kadrova i opreme, a što je utvrđeno istog dana od strane zdravstvenog inspektora prilikom inspeksijskog pregleda navedenog objekta kad je utvrdio da se navedena laboratorija bavi i mikrobiološkim analizama, iako nije registrovana za obavljanje djelatnosti.

Iz dopisa Ministarstva zdravlja - Službe zdravstveno sanitarne inspekcije br. 04-524-29/1-UP I od 15.04.2004. godine, sud je utvrdio da biohemijska laboratorija „Bona Lab“ nema odobrenje Ministarstva zdravlja za obavljanje djelatnosti iz oblasti mikrobiologije, obzirom da je ova oblast u domenu javnih zdravstvenih ustanova. Kako je u postupku vršenja inspeksijske kontrole nesumnjivo utvrđeno da je navedena laboratorija obavljala analize iz oblasti mikrobiologije bračnom paru Mašulović, a za šta nije bila ni kadrovski osposobljena, jer je nalaze potpisivao optuženi Nikolić Dragan, specijalista medicinske biohemije, koji nije specijalista mikrobiologije, a inspektor prilikom vršenja kontrole nije zatekao lice kvalifikovano za vršenje mikrobiološke dijagnostike, to je inspektor rješenjem zabranio obavljanje mikrobioloških analiza u navedenoj laboratoriji.

Iz Rješenja Ministarstva zdravlja br. 02/50-1208/UP I od 29. 09. 2000. godine, sud je utvrdio da Biohemijska laboratorija, sa sjedištem u Podgorici, ul. Kralja Nikole br. 6, čiji je

Jedan od osnivača optuženi Dragan Nikolić specijalista medicinske biohemije, ispunjava uslove u pogledu prostora, kadra i opreme, za obavljanje navedene zdravstvene djelatnosti.

Iz Rješenja Službe zdravstveno sanitarne inspekcije br. 04-UP-1/04 od 12. 02. 2004. godine, sud je utvrdio da je navedenim rješenjem zabranjeno obavljanje zdravstvene djelatnosti – mikrobioloških analiza u biohemijskoj laboratoriji „Bona Lab“ Podgorica, ul. Kralja Nikole br. 6, osnivača dr Nikolić Dragana, ovdje optuženog, i Milosava Novovića iz Podgorice, jer je u navedenoj laboratoriji obavljana zdravstvena djelatnost – vršene mikrobiološke analize, a da za to nije posjedovano rješenje Ministarstva nadležnog za poslove zdravlja.

Iz nalaza i mišljenje vještaka finansijske struke Srđana Pupovca od 14. 11. 2006. godine, koji je vještak dao na osnovu raspoložive dokumentacije iz spisa predmeta i računa za izvršene analize, sud je utvrdio da vrijednost analize po pregledu Mašulović Vuka dana 09.12.2002. godine, broj protokola i računa 15, iznosi 18,00 €, vrijednost analize po pregledu Mašulović Vere dana 14.01.2003. godine, broj protokola i računa 12, iznosi 156,00 €, vrijednost analize po pregledu Mašulović Vuka dana 14.01.2003. godine, broj protokola i računa 13, iznosi 53,50 €, vrijednost analize po pregledu Mašulović Vere dana 20.05.2003. godine, broj protokola i računa 2, iznosi 42,50 €, vrijednost analize po pregledu Mašulović Vuka dana 23.05.2003. godine, broj protokola i računa 3, iznosi 47,00 €, vrijednost analize po pregledu Mašulović Vere dana 31.07.2003. godine, broj protokola i računa 15, iznosi 45,00 €, vrijednost analize po pregledu Mašulović Vere dana 20.09.2003. godine, broj protokola i računa 9, iznosi 30,00 €, vrijednost analize po pregledu Mašulović Vere dana 27.12.2003. godine, broj protokola i računa 4, iznosi 73,00 €, odnosno da ukupna vrijednost izvršenih analiza Mašulović Vuku i Veri od strane biohemijske laboratorije „Bona Lab“ iznosi 465,00 €.

U Nalazu i mišljenju vještaka biohemijske struke Radmile Femić od 01. 12. 2010. godine je konstatovano da su analize rađene kod Mašulović Vuka i Vere rađene ELISA - enzimsko – imuno esej testom, koji se odnosi na određivanje antitijela virusa koja se nalaze u serumu i plazmi, metodom imuno – hromatografije, na biohemijskom analajzeru, kao i obojenim biohemijskim nizom gdje se prati promjena boje kod mikroorganizama ili se vrši detekcija bakterija. Ove analize su urađene biohemijskom metodom i mogu se raditi i u mikrobiološkim laboratorijama, u zavisnosti od metode koja se primjenjuje. Vještak se, ostajući pri datom nalazu i mišljenju, na glavnom pretresu od 01. 03. 2011. godine izjasnila da testovi koji su primjenjeni u konkretnom slučaju su gotovi testovi koji se nabavljaju uz sertifikat proizvođača, te u tom pogledu ne postoji sumnja u iste, odnosno isti ne zavise od onoga ko vrši analizu. Primjenom obje vrste analize, odnosno i mikrobiološkom i biohemijskom, trebalo bi da se dobiju isti nalazi. Na glavnom pretresu od 07.03.2012. godine se u cijelosti složila sa nalazom i mišljenjem prof. dr Tanje Jovanović, s tim što je kazala da laboratorija „Bona Lab“ nije vršila mikrobiološka ispitivanja, već je samo koristila tehniku koju su omogućavali gotovi testovi koji su korišćeni, a predmetne analize su rađene

Imunobiohemijskom metodom, kojom se ove analize mogu vršiti i u biohemijskim i u mikrobiološkim laboratorijama.

Iz nalaza i mišljenje prof. dr Tanje Jovanović - specijaliste mikrobiologije sa parazitologijom određene po Dekanu Medicinskog fakulteta - Instituta za mikrobiologiju i imunologiju od 11. 05. 2011. godine, a koji je dala na osnovu podataka iz spisa predmeta, sud je utvrdio da laboratorijska dijagnostika infekcije postavlja na dva načina, direktno otkrivanjem mikroorganizama u kliničkom materijalu uzetom od pacijenta ili indirektno dokazivanjem prisustva specifičnih antitijela u krvi serološkim reakcijama, i to isključivo u mikrobiološkim laboratorijama, a jedino specijalista mikrobiolog smije da potpisuje i tumači rezultate mikrobioloških analiza. U konkretnom slučaju urađene su sledeće direktne mikrobiološke analize: urinokultura, chlamydia – izolacija, mycoplasma hominis, ureaplasma urealyticum, izolacija i identifikacija bakterija u genitalnom traktu i to Escherichia coli, Proteus, Pseudomonas, Gardnerella vaginalis, Staphylococcus aureus, Neisseria gonorrhoeae, Streptococcus agalactiae, kao i gljivica – Candida i protozoe – Trichomonas vaginalis, odnosno indirektno mikrobiološke analize: serološke analize za dokazivanje specifičnih antitijela IgM i IgG klase za viruse Herpes simplex virus tip 1 i 2 i Cytomegalovirus, i specifična IgG antitijela za protozou – Toxoplasma gondii. Iz priloženih lista laboratorije „Bona Lab“ se vidi da ta laboratorija izdaje i rezultate antibiograma, odnosno testova koji ispituju osjetljivost mikroorganizama na antibiotike, koja je takođe mikrobiološka analiza. Urađeni gotovi testovi većinom spadaju u skrining testove, koji nisu dijagnostički testovi, što dodatno kompromituje urađene mikrobiološke analize. Serološke analize za dokazivanje antitijela (imunoglobulina) predstavljaju mikrobiološku dijagnostiku, pa zbog toga biohemijska laboratorija može da izvodi testove za određivanje ukupne količine imunoglobulina (klase i subklase), ali ne i antitijela za specifične mikroorganizme. Za to postoje opravdani stručni razlozi, jer u ovoj dijagnostici postoji mogućnost javljanja lažno pozitivnih ili negativnih rezultata, u zavisnosti od mikroorganizama koje izaziva infekcija, ali i od zdravstvenog stanja pacijenta, pa je to razlog što ove analize izvode samo mikrobiološke laboratorije u kojima radi bar jedan lekar specijalista mikrobiologije sa parazitologijom. Dakle, sve navedene analize spadaju u grupu mikrobioloških analiza koje izvode isključivo mikrobiološke laboratorije, a čije nalaze potpisuje i tumači samo specijalista mikrobiolog. Kako se biohemijske laboratorije bave isključivo biohemijskim analizama, to nije dozvoljeno da ove laboratorije obavljaju direktnu ili indirektnu laboratorijsku dijagnostiku. Na glavnom pretresu od 16. 09. 2011. godine i 07. 03. 2012. godine, prof. dr Tanja Jovanović, ostajući pri ovakvom nalazu i mišljenju, dodala je da su u konkretnom slučaju rađene i mikrobiološke i biohemijske analize, ali da se ona u svom nalazu bazirala samo na mikrobiološke analize. Biohemijske analize su navedene u izvještajima pod brojem protokola i računa 2 od 20. 05. 2005. godine i pod brojem 3 od 23. 05. 2003. godine, dok su sve ostale analize koje su rađene mikrobiološke. Sam proces mikrobioloških analiza koje su rađene u laboratoriji „Bona Lab“ predstavlja jednostavne analize koje se komercijalno izvode po uputstvu

proizvođača, na aparatima na kojima se izvode ispitivanja, a uz korišćenje mikrobioloških komercijalnih setova koji se koriste za testiranje. Aparat na kojem su rađene analize je registrovan za izvođenje ovih analiza, i kvalitet samog aparata nije sporan, kao ni činjenica da se na njemu mogu izvoditi i mikrobiološke i biohemijske analize, međutim radnje koje prethode analizama, kao i analize i tumačenje dobijenih mikrobioloških analiza zahtjevaju znanje iz mikrobiologije i zbog toga je neophodno da ih izvodi ljekar specijalista iz ove oblasti. Ukoliko je laboratorija „Bona Lab“ imala ugovor o saradnji sa mikrobiološkom laboratorijom i ako je specijalista mikrobiolog učestvovao u analizi i tumačenju rezultata, onda je laboratorija „Bona Lab“ ispunila minimalni uslov za izdavanje mikrobioloških analiza. Dodala je i da se rezultati mikrobioloških analiza i biohemijskih analiza ne mogu komparirati, jer se radi o različitim analizama. Na izvještaju i računu broj 15 od 31.07.2003. godine, koji se odnosi isključivo na mikrobiološke analize, je registrovano da se radi o izolaciji, dok se rezultati odnose na identifikaciju gljivica i bakterija. Izjašnjavajući se o nalazu i mišljenju vještaka biohemijske struke istakla je da vještak nije dala određeni nalaz o analizama, već se više bavila metodama za koje je poznato da se koriste i u mikrobiološkim i u biohemijskim analizama.

Uvidom u predmetne račune o izvršenim analizama, sud je utvrdio da su izdati na osnovu protokola koji su zavedeni pod istim brojevima, i to pod brojem 15 od 09. 12. 2002. godine, 12 od 14. 01. 2003. godine, 13 od 14. 02. 2003. godine, 2 od 20. 05. 2003. godine, 3 od 23. 05.2003. godine, 15 od 31. 07.2003. godine, 9 od 20. 09.2003. godine, 4 od 27. 12.2003. godine, i da su u njima naznačene cijene za izvršene analize.

Iz dopisa Zdravstvene ustanove Zavod za specijalnu laboratorijsku dijagnostiku Farmacia diagnostica iz Niša od 05.11.2011. godine, sud je utvrdio da je između navedene zdravstvene ustanove i laboratorije „Bona Lab“ zaključen Ugovor o stručno tehničkoj saradnji za testove iz oblasti tumorskih markera, hormona, virusologije, imunologije i analiza iz oblasti mikrobiologije za koje je moguća dostava uzoraka i genetike. Takođe, u dopisu je konstatovano da za predmetne testove nije bilo moguće poslati uzorke za kontrolu.

Iz dopisa ustanove „Liofilchem Diagnostici“ iz Italije preveden od strane sudskog tumača Božice Vujačić, sud je utvrdio da su paneli za mikrobiološku identifikaciju i testiranje osjetljivosti ove ustanove namjenjeni za laboratorijsku upotrebu, te da se baziraju na biohemijskim reakcijama, i moraju se koristiti i u mikrobiološkim i u biohemijskim ustanovama od strane stručnjaka i dobro obučenog osoblja. Laboratorija koja obavlja testiranje je odgovorna za sprovođenje tačne procedure testa i posljedice rada i rezultata testova, a da rezultat kliničkog testa treba da se čita i tumači od strane profesionalne laboratorije.

Iz izvještaja Uprave policije Ispostave Kotor iz kaznene evidencije na ime optuženog Nikolić Dragana 28-03 br. 245/10-2314 od 03.06.2010. godine sud je utvrdio da optuženi Nikolić Dragan nije ranije osuđivan.

Cijeneći provedene dokaze, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti i dovodeći ih u vezu sa odbranom optuženog, sud je nesumnjivo utvrdio da je optuženi Nikolić Dragan izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret optužbom, i to na način, u vrijeme, i na mjestu kako je to predstavljeno izrekom ove presude, pa ga je oglasio krivim i izrekao mu sankciju kao u izreci.

Naime, da je predmetno krivično djelo izvršeno u periodu od 09.12.2002. godine do 12.02.2004. godine sud je utvrdio iz računa i izvještaja pod brojem 15 od 09.12.2002. godine izdatog na osnovu pregleda oštećenog Mašulović Vuka, kao i ostalih računa i nalaza iz ovog perioda izdatih na ime oštećenih Mašulović Vuka i Vere, zaključno sa rješenjem Službe zdravstveno sanitarne inspekcije br. 04-UP-1/04 od 12.02.2004. godine kojim se zabranjuje obavljanje zdravstvene djelatnosti – mikrobioloških analiza u biohemijskoj laboratoriji „Bona Lab“. Činjenicu da je optuženi Nikolić odgovorno lice, odnosno vlasnik i jedan od osnivača navedene laboratorije, a kao specijalista medicinske biohemije, sud je utvrdio kako iz odbrane optuženog koji ne spori ovu činjenicu, tako i iz Rješenja Ministarstva zdravlja br.02/50-1208/UP I od 29.09.2000. godine u kojem je konstatovano da je optuženi Nikolić specijalista medicinske biohemije i jedan od osnivača Biohemijske laboratorije, sa sjedištem u Podgorici u ul. Kralja Nikole br. 6. Takođe, sud je utvrdio da je optuženi Nikolić u navedenoj privatnoj biohemijskoj laboratoriji obavljao i naplaćivao usluge mikrobioloških analiza oštećenima Mašulović Vuku i Veri izdajući im izvještaje br. 15 od 09. 12. 2002. godine, br. 12 od 14. 01. 2003. godine, br. 13 od 14. 01. 2003. godine, br. 15 od 31. 07. 2003. godine, br. 9 od 20. 09. 2003. godine i br. 4 od 27. 12. 2003. godine sa računima. Sud je ove činjenice utvrdio uvidom u navedene izvještaje i račune iz kojih nesumnjivo proizilazi da su oštećeni Mašulović Vuk i Vera vršili analize u navedenoj laboratoriji i to u vremenskom periodu koji je i konstatovan na računima, a što proizilazi i iz iskaza svjedoka oštećenih Mašulovića koji su u svojim iskazima naveli da su zbog steriliteta često radili analize u navedenoj laboratoriji i to u dužem vremenskom periodu. Navedene izvještaje, odnosno nalaze, potpisao je optuženi Nikolić, iz čega sud nesumnjivo utvrđuje da je on vršio analize koje su navedene u tim izvještajima, a to proizilazi i iz odbrane optuženog u kojoj je naveo da je bračnom paru Mašulović radio predmetne analize. Da se u konkretnom slučaju radi o mikrobiološkim analizama sud je utvrdio iz nalaza i mišljenja prof. dr Tanje Jovanović – specijaliste mikrobiologije sa parazitologijom u kojem su navedene sve direktne (urinokultura, chamydia – izolacija, mycoplasma hominis, ureaplasma urealyticum, izolacija i identifikacija bakterija u genitalnom traktu i to Esherichia coli, Proteus, Pseudomonas, Garnerella vaginalis, Staphylococcus aureus, Neisseria gonorrhoeae, Streptococcus galactiae, kao i gljivica – Candida i protozoe – Trichomonas vaginalis) i indirektne serološke analize za dokazivanje specifičnih antitijela IgM i IgG klase za viruse Herpes simplex virus tip 1 i 2 i Cytomegalovirus, i specifična IgG antitijela za protozou – Toxoplasma gondii) mikrobiološke analize, koje su u biohemijskoj laboratoriji „Bona Lab“ rađene oštećenima Mašulović Vuku i Veri, a koje spadaju u grupu mikrobioloških analiza koje

zvođe isključivo mikrobiološke laboratorije i čije nalaze potpisuje i tumači samo specijalista mikrobiolog. Navedeni nalaz i mišljenje je sud u cijelosti prihvatio cijeneći ga kao jasan, objektivan i u svemu dat shodno pravilima mikrobiološke struke. Takođe, navedeni nalaz je saaglasan sa zapisnikom službe Zdravstveno sanitarne inspekcije od 10.02.2004. godine, zahtjevom za pokretanje prekršajnog postupka Ministarstva zdravlja RCG br. 04/UP-1/04II od 23.02.2004. godine i rješenjem Službe zdravstveno sanitarne inspekcije br. 04-UP-1/04 od 12.02.2004. godine u kojima je navedeno da su se u laboratoriji „Bona Lab“ obavljale mikrobiološke analize, a što je utvrđeno na osnovu inspekcijskog pregleda dana 10.02.2004. godine. Sud je utvrdio i da navedena laboratorija nema odobrenje Ministarstva zdravlja za obavljanje djelatnosti iz oblasti mikrobiologije, niti je kadrovski osposobljena za ovu vrstu analiza, jer je nalaze potpisivao optuženi Nikolić kao specijalista medicinske biohemije, koji nije specijalista mikrobiologije, a prilikom inspekcijskog pregleda 10.02.2004. godine inspektor vršeći kontrolu nije zatekao u laboratoriji lice kvalifikovano za vršenje mikrobiološke dijagnostike, a što se utvrđuje iz dopisa Ministarstva zdravlja - Službe zdravstveno sanitarne inspekcije br. 04-524-29/1/-UP I od 15.04.2004. godine. Postupajući na navedeni način optuženi Nikolić Dragan se nije pridržavao propisa iz čl. 59 st. 1 Zakona o zdravstvenoj zaštiti i zdravstvenom osiguranju (Sl. list SRCG br. 39/90, br. 21/91, br. 30/92 i 23/96) kojim je predviđeno da je zdravstvenoj ustanovi za obavljanje djelatnosti neophodno prethodno rješenje organa uprave nadležnog za poslove zdravstva, kojim taj organ utvrđuje ispunjenost uslova za obavljanje djelatnosti u pogledu prostora, kadrova i opreme, kao i čl. 72 st. 2, alineja 2 istog zakona, shodno kome je oblast epidemiologije sa mikrobiologijom, virusologijom i parazitologijom u nadležnosti zavoda za zdravstvenu zaštitu, kao javnih zdravstvenih ustanova. Kršeći navedene propise i vršeći mikrobiološke analize u laboratoriji „Bona Lab“, a ne ispunjavajući kadrovske uslove, jer optuženi Nikolić koji je potpisivao mikrobiološke analize, nije specijalista mikrobiologije, i bez rješenja Ministarstva rada, zdravlja i socijalnog staranja kojim se daje odobrenje za vršenje istih, optuženi Nikolić Dragan je prekoračio granice svog ovlašćenja, jer je mikrobiološka djelatnost isključivo u nadležnosti javnih zdravstvenih ustanova, pa se navedeno usluge ne mogu obavljati u privatnim zdravstvenim ustanovama. Naplaćujući usluge mikrobioloških analiza od oštećenih Mašulović Vuka i Vere, optuženi Nikolić je pribavio protivpravnu imovinsku korist za medicinsko biohemijsku laboratoriju „Bona Lab“, koja je i označena kao izdavalac navedenih računa, i to u ukupnom iznosu od 375,50 €. Navedeni iznos sud je utvrdio iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Srđana Pupovca od 14.11.2006. godine, koji je sud u cijelosti prihvatio, cijeneći ga kao potpun, jasan i stručan, umanjujući ga za iznos na ime analiza po pregledu Mašulović Vere dana 20.05.2003. godine sa brojem protokola i računa 2 u iznosu od 42,50 € i za iznos na ime analiza po pregledu Mašulović Vuka dana 23.05.2003. godine sa brojem protokola i računa 3 u iznosu od 47,00 €, a ovo iz razloga što se prof. dr Tanja Jovanović u svom nalazu i mišljenju, koji je sud kako je to prethodno navedeno u potpunosti prihvatio, decidno izjasnila da te dvije analize koje su

uhvaćene nalazom i mišljenjem vještaka finansijske struke ne predstavljaju mikrobiološke, već biohemijske analize.

Optuženi Nikolić Dragan je bio svijestan da prekoračenjem granica svog ovlašćenja kao odgovorno lice u biohemijskoj laboratoriji „Bona Lab“, postupajući suprotno propisima Zakona o zdravstvenoj zaštiti i zdravstvenom osiguranju, koji precizno definiše djelatnost kojom se on profesionalno bavi, i naplaćujući usluge mikrobioloških analiza za čije obavljavanje nije ovlašćen, pribavlja protivpravnu imovinsku korist za laboratoriju „Bona Lab“, koji je vlasnik, pa je to i htio, u čemu se ogleda njegov direktni umišljaj, čime su se pored objektivnih ostvarili i subjektivni elementi bića krivičnog djela zloupotreba položaja u vrednom poslovanju iz čl. 272 st. 1 Krivičnog zakonika, a ovo nasuprot navodima branioca optuženog da u radnjama njegovog branjenika nisu ostvareni bitni elementi bića krivičnog djela stavljenih mu optužbom na teret.

Utvrđujući činjenično stanje sud je cijenio i nalaz i mišljenje vještaka biohemijske struke Radmile Femić, ali kako se vještak u svom nalazu nije decidno izjasnila da li se u konkretnom slučaju radi o mikrobiološkim ili biohemijskim analizama, već se izjasnila o metodologiji izrade samih analiza, onosno da su iste rađene biohemijskom metodom koja se koristi i u mikrobiološkim i u biohemijskim laboratorijama, te da bi primjenom obje vrste analiza trebalo da se dobiju isti nalazi, i da isti ne zavise od onoga ko vrši analize, sud je odluku o vrsti analiza koje su rađene u konkretnom slučaju donio na osnovu nalaza i mišljenja prof. dr Tanje Jovanović – specijaliste mikrobiologije sa parazitologijom, koja je u nalazu i mišljenju bila izričita da se radi o mikrobiološkim analizama. Pritom, prof. dr Tanja Jovanović je istakla da su analize rađene na aparatu koji je registrovan za vršenje ovih analiza, i da se na tom aparatu mogu izvoditi i mikrobiološke i biohemijske analize, ali da su sporne analize nesumnjivo mikrobiološke i da njihovo izvođenje i tumačenje dobijenih rezultata zahtjevaju znanje iz mikrobiologije, zbog čega je neophodno da ih izvodi ljekar specijalista iz ove oblasti, a to zahtjevaju i drugi opravdani stručni razlozi, jer u ovoj dijagnostici postoji mogućnost javljanja lažno pozitivnih ili negativnih rezultata, u zavisnosti od mikroorganizama koje izaziva infekcija, ali i od zdravstvenog stanja pacijenta. Sud je takođe imao u vidu i da se vještak Radmila Femić na glavnom pretresu od 07.03.2012. godine u cijelosti složila sa nalazom i mišljenjem prof. dr Tanje Jovanović.

Sud je cijenio i odbranu optuženog Nikolića da u laboratoriji „Bona Lab“ nikada nisu vršili mikrobiološke analize, jer za to nisu registrovani, niti su ikada naplaćivali ovu vrstu usluga, da nisu radili izolaciju virusa, kao i da je odvojio biohemijske od mikrobioloških analiza koje su inače komparativne, što je i predočio Mašulovićima za koje je radio vrstu biohemijskih analiza i to imunoglobuline i analizu mikoplazme i ureaplazme, ali isključivo biohemijskim nizom, pa je ovakvu odbranu odbio kao neosnovanu. Naime, ova odbrana je u svemu opovrgnuta nalazom i mišljenjem prof. dr Tanje Jovanović, predmetnim računima u kojima su naznačene analize koje su izvršene i iznosi koji su za te analize naplaćeni, iskazima svjedoka oštećenih Mašulovića da su platili navedene usluge, zapisnicima službe

zdravstveno sanitarne inspekcije od 10.02.2004. godine, Rješenjem službe zdravstveno sanitarne inspekcije br. 04-UP-1/04 od 12.02.2012. godine, kao i dopisom Ministarstva zdravlja – službe zdravstveno sanitarne inspekcije br. 04-524-29/1-UP I od 15.04.2004. godine u kojima je konstatovano da je u biohemijskoj laboratoriji „Bona Lab“, čiji je vlasnik i osnivač optuženi Nikolić Dragan, obavljana zdravstvena djelatnost – mikrobiološke analize bračnom paru Mašulović, i to bez odobrenja Ministarstva zdravlja za obavljanje djelatnosti iz oblasti mikrobiologije, zbog čega je navedenoj laboratoriji zabranjeno dalje obavljanje mikrobioloških analiza i pokrenut prekršajni postupak zahtjevom Ministarstva zdravlja – Odjeljenja za vođenje prekršajnog postupka br. 04/UP-1/04/II od 23.02.2004. godine. Takođe, prof. dr Tanja Jovanović je u nalazu i mišljenju izričito navela da su analize koje su vršene oštećenim Mašulovićima mikrobiološke analize, da se iz izvještaja i računa broj 15 od 31.07.2003. godine, koji se odnosi isključivo na mikrobiološke analize, vidi da se radi o izolaciji, dok se rezultati odnose na identifikaciju gljivica i bakterija, te da se rezultati mikrobioloških i biohemijskih analiza ne mogu komparirati, jer se radi o različitim analizama, a da serološke analize za dokazivanje antitijela (imunoglobulina) predstavljaju mikrobiološku dijagnostiku, pa upravo iz tog razloga biohemijska laboratorija može da izvodi testove za određivanje ukupne količine imunoglobulina, ali ne i antitijela za specifične mikroorganizme.

Odbranu optuženog Nikolića da je lice koje je vršilo inspekcijski pregled u njegovoj laboratoriji, a koje više nije među živima, po struci anesteziolog, te da nije poznavalo princip rada u laboratoriji i terminologiju, pa je iz tog razloga kategorisalo navedene analize kao mikrobiološke, sud je odbio kao nelogičnu, neubjedljivu i sračunato datu na izbjegavanje krivice, jer nije logično da služba zdravstveno sanitarne inspekcije pri Ministarstvu zdravlja odredi kao inspektora lice koje nije kvalifikovano za tu vrstu poslova, i koje nije upoznato sa zdravstvenom djelatnošću koju mora kontrolisati, a ovo naročito kod činjenice da je optuženi potpisao zapisnik o izvršenom inspekcijskom pregledu od 10.02.2004. godine i to bez ikakvih primjedbi, a koje je svakako u tom trenutku mogao istaći kako bi bile konstatovane u zapisnik. Takođe, sud je odbranu optuženog Nikolića da je u slučaju sumnje slao materijal na provjeru u laboratorije u Beogradu, a što je bio slučaj i sa nalazima Mašulovića, u kojima su njihovi nalazi uvijek potvrđivani, odbio kao neosnovanu, jer je ista opovrgnuta izkazom svjedoka oštećenog Mašulović Vuka da je uzorke za analizu davao ujutru, a da su mu nalazi bili gotovi istog dana oko 14,00 časova, pa je sasvim logično da za tako kratak vremenski period uzorci nisu mogli biti poslani za Beograd, izvršena analiza i nalazi vraćeni i predati oštećenom. Takođe, ovu odbranu opovrgava i iskaz svjedoka oštećene Mašulović Vere, koja je navela da je nakon što je posumnjala u nalaze koje je dobila iz laboratorije „Bona Lab“ poslala uzorke na analizu u Beograd i nakon oko sedam dana kasnije dobila potpuno uredne nalaze koji nisu bili u skladu sa nalazima koje je oštećena dobila od laboratorije „Bona Lab“. Sud je iskazima svjedoka oštećenih Mašulović Vuka i Vere poklonio punu vjeru, obzirom da su iskazi saglasni u pogledu ovih činjenica i da nisu dovedeni u sumnju ostalim provedenim dokazima.

Sud je cijenio i ostale provedene dokaze, ali je kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja našao da su isti bez uticaja na drugačije presuđenje u ovoj krivično pravnoj stvari.

Saglasno činjeničnom stanju utvrđenom na glavnom pretresu, sud je precizirao činjenični opis optužbe u pogledu činjenice da je protivpravna imovinska korist pribavljena za račun biohemijske laboratorije „Bona Lab“ i u pogledu tačnog datuma izvještaja br. 15 od 09.12.2002. godine, nalazeći da time ne dira u objektivni identitet optužbe, jer je iz predmetnih računa sud nesumnjivo utvrdio da su isti izdati od strane biohemijske laboratorije „Bona Lab“, te da je protivpravna imovinska korist pribavljena za navedenu laboratoriju, a ne za račun optuženog Nikolića, a uvidom u izvještaj br. 15 utvrđeno je da je isti od 09.12.2002. godine, a ne od 09.12.2000. godine, kako je to predstavljeno optužbom. Dakle, sud je precizirao činjenični opis ostajući u okviru istog događaja sa onim bitnim činjenicama i okolnostima koje imaju značaj bitnog elementa krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim.

Prilikom utvrđivanja krivične sankcije sud je na strani optuženog, u smislu čl. 42 st. 1 Krivičnog zakonika, kao olakšavajuće okolnosti cijenio njegove porodične prilike, da je oženjen i otac dvoje djece, kao i njegovo ranije dobro vladanje i s tim u vezi raniju neosudjivanost, što je sud utvrdio iz izvoda iz kaznene evidencije, činjenicu da je od izvršenja krivičnog djela protekao period od osam godina a kome optuženi svojim ponašanjem nije doprinio, u kom periodu optuženi nije vršio krivična djela, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud nije našao, pa je cijeneći prednje olakšavajuće okolnosti, primjenom čl. 53 i 54 Krivičnog zakonika, optuženom izrekao uslovnu osudu kao u izreci presude, nalazeći da će se i sa prijetnjom izvršenja utvrđene kazne zatvora, te vremenom provjeravanja optuženog u periodu od dvije godine, na optuženog u dovoljnoj mjeri uticati da ubuduće ne vrši krivična djela, čime će se sa uspjehom ostvariti svrha uslovne osude iz čl. 52 st. 2 Krivičnog zakonika u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija u smislu čl. 4 st. 2 Krivičnog zakonika.

Pošto je optuženi oglašeni krivim, sud ga je obavezao da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 1.377,06 €, i to na ime izrade nalaza i mišljenja od strane Instituta za mikrobiologiju i imunologiju Medicinskog fakulteta u Beogradu iznos od 560,00 €, izgubljenih dnevnica, pojašnjenja i usaglašavanja nalaza i mišljenja i pristupa na glavne pretrese prof. dr Tanje Jovanović iznos od 512,56 €, izvršenog vještačenja po vještaku medicinske biohemije iznos od 181,00 €, na ime finansijskog vještačenja iznos od 93,50 €, te na ime sudskog paušala iznos od 30 € koji je odmjereno srazmjerno trajanju postupka i složenosti predmeta, a ovo shodno čl. 229 u vezi čl. 226 Zakonika o krivičnom postupku.

U skladu sa čl. 239 Zakonika o krivičnom postupku oštećeni Mašulović Vuk i Mašulović Vera su radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtijeva upućeni na parnični postupak.

Zastupnik optužbe je na glavnom pretresu odustao od daljeg krivičnog gonjenja optuženog Novović Milosava zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416

st. 4 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, pa je sud shodno čl. 372 st. 1 tač. 1 Zakonika o krivičnom postupku odlučio kao u stavu II izreke presude.

U ovom dijelu nije bilo troškovi krivičnog postupka koji bi padali na teret budžetskih sredstava suda.

Sa svega izloženog, a primjenom čl. 374 i čl. 372 st. 1 tač. 1 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

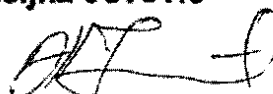
OSNOVNI SUD U PODGORICI, dana 23. 03. 2012. godine

ZAPISNIČAR:

Danijela Rajković

SUDIJA:

Željka Jovović

DN-a: Po primjerak presude dostaviti:

- ODT Podgorica,
- Optuženim i braniocu,
- Oštećenima po pravosnažnosti,
- A/a.

Postupljeno dana 23. 04. 2012. god.

Radnik suda OP Podgorica